

Hrvatske rane

Autor Administrator

Nove rane

Ivan Mikleniæ, Glas koncila

(...)Upravo je nevjerojatno da se nositelji vlasti, koji bi trebali po naravi svoga položaja služiti dobru èitavoga hrvatskog naroda, u svim tim veæ zadanim ili prijeteæim ranama svrstavaju na stranu gotovo neznatnih manjina, interesnih skupina kojima su njihovi interesi važniji od svake Hrvatske (...)

* * *
* * * * * *

Hrvatski narod, koji svec vijeka svojega recentnog postojanja u samostalnoj i višestranaèkoj državi još uvijek nije uspio zalijeèiti svoje brojne rane, u 2009. godinu ulazi s posve novim i dubokim ranama.

Jednu duboku ranu hrvatskom narodu - posve nepravedno kako se uostalom i rane zadaju - nanosi aktualna slovenska politika, vjerojatno i inspirirana i tajno podržana od moæenijih sila i snaga, neviðenim ucjenama gurajuæi Republiku Hrvatsku što dalje od Europe u balkansku asocijaciju.

Premda je skrivenim globalnim stratezima dobro poznato da se Hrvatska od svoga osnutka u prvom tisuæljeæeu pa do 1918. nikada nije ni politièki, ni kulturno, ni vjerski uklapala u jugoistoènu Europu, i premda je sadašnja Hrvatska na podruèjima koja su sada blokirana sve uèinila što je Europska Unija tražila, neke snage, za koje sada prljavi posao odraðuju upravo slovenski politièari, oèito se još uvijek ne mogu pomiriti da bi si Hrvatska osigurala stabilnije uvjete za svoju buduænost u prvoj Europi.

Ta nastojanja državne politike - za koja je više puta

neprimjereno i neodgovorno reèeno da nemaju alternative, a koja su veæ dosad omoguæila ne samo razlièite ucjene nego i popuštanja pred tim ucjenama - oèito su došla do trenutka u kojem æe se hrvatske vlasti morati jasno opredijeliti ili za poštivanje ili za izdaju hrvatskih nacionalnih interesa. Rana je nastala, nije bila oèekivana, bolna je joše jer je formalno zadaju susjedni politièari, ali tu ranu Hrvati nisu mogli sprijeèiti.

Stoga je neizmjerno teže i gore
što je gotovo istodobno hrvatski narod zadobio i nove unutarnje rane od vlastitih ljudi u vodstvu države kojima su, oèito je, svetiji parcijalni i grupni interesi negoli zajednièko dobro èitavoga hrvatskog naroda.

Prihvæanjem Zakona o poljoprivrednom zemljištu te Zakona o golfu u Hrvatskom saboru 15. prosinca, najavom odustajanja od uvoðenja zdravstvenoga odgoja i obrazovanja te odredbama u buduæem zakonu o državljanstvu po kojem su Hrvati roðeni izvan teritorija sadašnje Republike Hrvatske stranci kao i svi drugi, hrvatskom narodnom biæu veæ su zadane ili se pripremaju da budu zadane joše nove duboke rane.

Upravo je nevjerojatno da se nositelji vlasti, koji bi trebali po naravi svoga položaja služiti dobru èitavoga hrvatskog naroda, u svim tim veæ zadanim ili prijeteæim ranama svrstavaju na stranu gotovo neznatnih manjina, interesnih skupina kojima su njihovi interesi važniji od svake Hrvatske.

Hrvatska sela, koja su kroz svu povijest održala opstojnost hrvatskoga naroda, veæ gotovo stoljeæe vape za svojim preporodom, a novim Zakonom o poljoprivrednom zemljištu, ako bude primijenjen, doživjet æe nepopravljiv krah. Po tom zakonu, Hrvatska æe moæda imati poljoprivrednu proizvodnju, ali neæe više imati sela, seoskih obitelji - a to znaèi ni infrastrukture za opstanak hrvatskoga naroda.

Veæ sadašnja »poljoprivredna politika« opredijelila se za finansijsko podupiranje samo 24,4% od ukupnoga broja postojeæih hrvatskih obiteljskih gospodarstava, a ostale tri èetvrtiny samo tolerira, a to su sva tzv. nekomercijalna obiteljska gospodarstva, tj. poljoprivredni proizvoðaèi koji proizvode za vlastite potrebe i dijelom za prodaju na tržištu, ali vlasti ni na kojoj razini ništa stvarno i opipljivo ne poduzimaju da bi se zajamæio otkup njihovih proizvoda i na taj naèin osigurao opstanak seoskih obitelji.

odriće odnosno žrtvuje tih 75% hrvatskih seoskih gospodarstava, a njihove poljoprivredne površine poslužit će za gotovo nasilno okrupnjavanje posjeda budućih poljoprivrednih proizvođača. Hrvatskim vlastima očito opstanak hrvatskoga sela i seoskih obitelji nije nacionalni interes, a istodobno - kako javno izjavljuju najviši predstavnici - golf jest hrvatski nacionalni interes pa će seosko gospodarstvo morati prodati svoje poljoprivredne površine da bi se formirala površina za golfsko igralište i za buduće vlasnika te za apartmane za goste. Pritom je najbolnije što; nitko od Hrvatske ne traži da tako postupa, tj. da vlasti idu tako drastično i nerazumno na ruku bogatima, sadašnjim i budućim, a na tetu hrvatskoga sela bez kojega nema opstanka hrvatskoga naroda.

Isto tako Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta ide naruku neznačajnoj manjini kad odlučuje da se u hrvatske kole ne uvede zdravstveni odgoj i obrazovanje: premda su potrebu takvih programa zdravstvenog odgoja ocjenjivali stručnjaci iz dva povjerenstva koje je od g. 2005. uformilo to isto ministarstvo i koji su ocijenili da postoji potreba takvih programa, premda su i roditelji prihvatali uvođenje takvih programa i premda potreba kao društveni cilj po sebi i ne ovisi o uspjehu nekog programa jer je uspjeh svakog odgoja jedva mjerljiva.

Ministarstvo očito nema snage stati iza prihvaćenih programa, premda iza jednoga, onoga GROZD-ova, stoji velika većina u hrvatskom društvu, a čini se da je bašto krivnja toga programa pa se želi formalno odustati od svih. Ne otvara li se namjerno rana kad se većini želi nasilno uskratiti njezino pravo i nametnuti nešto drugo?

Kao što taj stav Ministarstvu znanosti, obrazovanja i sporta ne nameće nikakva vidljiva snaga izvana, tako ni Ministarstvo unutarnjih poslova, kao predlagajuća Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strancima, ne sili niti EU niti bilo koji javni subjekt da Hrvate bez hrvatskog državljanstva definitivno proglaši strancima i da Hrvatska ne bude nacionalna matična država Hrvata. Taj prijedlog dolazi još pred Vladu koja može zadati novu bolnu ranu hrvatskom nacionalnom biću nasilno rastjeranom i svijeta, ili može slijediti primjer Slovenije pa ipak Republiku Hrvatsku priznati matičnom zemljom svih Hrvata.